AUGUSTINUS
Klosterneuburg, Anfang 13. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

illa ꝺ dempnatione que punꝰ ho
minē intuit in mundū xpiano adiu
torio uiuere. Hoc qui ñ credit ⁊ fieri
ñ posse arbitrat ꝑ fecto in fideliꝰ est.
⁊ si habeat fidē sacramentū longeq; me
lior ē ille paruul⁹ qui ⁊ si fidē ñ dū
habet incogitacione. ñ ei tñ obicere
ꝺ tarie cogitacionis opponit. uñ sac
mentū ei salubrit ꝑcipit. Respondi
sic existimo questionib⁹ tuis q̄ntū at
tinet admin⁹ capaces ⁊ contenciosos
ñ satis. Quantū aū ad pacatos ⁊ intelli
gentes. plus forte quā sat ē. nec tad
excusationē meam obicei firmissi
mā consuetudinē. s. salubrime cō
suetudinis reddidi quā potui ratio
nē. Incipit epla consultata. s.
Aug ad lex. De origine aie.

Deus nr m qui nos suo cauit
in suū regnum ⁊ glam ⁊
rogaui ⁊ rogo. ut hoc q̄d ad
te scribo sce fr ierōie: ꝺ sulens te
de his que nescio fructuosū ē ue
ltr. Qm q̄m enī te multo quā ego
sū etate maiorē. tñ ei ipse iam
senex ꝺ sulo. ꝺ; addiscendū q̄d op
est. nulla m etas sera uideri pot.
q̄a ⁊ si senes magis decet docē q̄m
discē. magis tñ discē quā q̄d do
ceat ignorare. Nichil equidem
molesti fero in angustiis meis q̄s
pacior in difficultatis questionib⁹
quā tam longinquo tue cari
tatis absentiā. ut uix possim
dare. uix recipe litras tuas p̄int
uallā ñ dierū. ñ m̄ suū. s. aliq̄d an
noꝝ. cū si fieri possit. cotidie
p̄sentē te habere uellē. cū quo
loq̄r. q̄e quellē. Nec ideo tñ
ñ debui facere q̄d potui. si ñ potui
totū q̄d uolui. Cete uenit ad me re
ligiosus iuuenis catholica pace fratē
tate fulg⁹ honore ꝺ p̄bi nr orostus.
uigil ingenio. parat eloquio. flagrans
studio. utile uas in domo dñi. ē ꝺ sidans
ad refellendas falsas p̄ meiosas q̄ doctri
nas. que animos hispanorū multo infe
ior quā corpa barbarieis gladius truci
dart. Nam inde ad nos usq; a boceani
litore ꝑ pauit fama exerit. q̄d ame de
ins posset que scire uellet q̄d uellet
audire. Neq; ullū aduent suū cepit
fructū. p̄mo ne de me multū fame
eredet. de inde docui hominē q̄d po
tui. q̄d aū ñ potui uū discere posset ad mo
nui atq; ut ad te iret hortat sum. Qua in re
cum consilū t p̄ceptū meū eū iubent ⁊
obedient accipet. rogaui eū ut abstē uenies
p nos ad p̄pa remearet. Quā ei pollicitaci
onē tenens occasionē mihi eredens ad ño
ꝺ cessim quā t sebem. de his que p te scire
cupio. Quere bā enī que ad te mittem
nec m facile occurrebat idoneus ⁊ fide
agendi. ⁊ alacritate obediendi. ⁊ exerci
tacione p egrinandi. Ubi g istū uuenē
exp̄t sū. eum ipm ē quale ad ño petebā
dubitare ñ potui. Accipe g que m p ero
apire ac disserere ñ gueris. Questio de aīa
multos mouet. inquib⁹ ⁊ me ē ꝺ fitea.
Nam q̄d de anima firmissime teneā ñ tace
bo. Deinde subiungā quid m adhuc expe
diri uelim. Anima hom̄ is immortalis ē
secdm quendā m̄ suū. Non enī omīo sic
ds de quo dictū ē q̄d solus habeat immor
talitatē. Hā de aīe mortuorū sēcā sepā ome
morat. Nñ illud ē. Sine mortuos sepelire
mortuos suos. ꝺ; q̄d ta mortū alienata a
uita dī. ut tñ innata sua uiuē omnino